

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

Italiae Lavs Et Divisio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

ITALIAE

LAVS ET DIVISIO.

POMPONIVS MELA

Lib. II. de situ Orbis. Cap. IIII.

ITALIA.

E Italia magis quia ordo exigit, quam quia monstrari eget, pauca dicentur: nota sunt omnia. Ab Alpibus incipit in altum excedere, atque ut procedit, mediam se perpetuo Apennini montis iugo attollens, inter Adriaticum & Thuscum, siue, ut aliter eadem appellantur, inter Superum mare & Inferum excurrit, diu solida. Verum ubi longè abit, in duo cornua scinditur, respicitque altero Siculum pelagus, altero Ionium: tota angusta, & alicubi multo quam vnde coepit angustior. Interiora eius alia, aliaque gentes habitant. Sinistra parte Carni, & Veneti colunt togatam Galliam. Tum Italici populi, Picentes, Frentani, Dauni, Appuli, Calabri, Salentini. Ad dexteram sunt sub Alpibus Ligures, sub Apennino Hetruria. Post Latium Volsci, Capani, & super Lucaniam Brutij. Urbium quæ procul à mari habitantur opulentissimæ sunt, ad sinistram Patavium Antenoris, Mutina, & Bonna, Romanorum colonia. Ad dexteram Capua à Thuscis, & Roma quondam à pastoribus condita, nunc si pro materia dicatur, alterum opus. At in oris proxima est à Tergeste Con-

A cordia.

cordia. Interfluit Timaeus, nouem capitibus exurgens, vno ostio emissus. Deinde Natiso non longè à mari ditem attingit Aquileiam: vltra est Altinum. Superiora latè occupat littora Padus. Namque ab imis radicibus Vesuli montis exortus, paruis se primùm fontibus colligit, & aliquatenus exilis ac macer, mox aliis amnibus adeò augetur atque alitur, vt se per septem ad postremum ostia effundat. Vnum de iis magnum, Padum appellant; Inde tam citus profilit, vt discussis fluctibus diu qualem emisit vndam agat, suumque etiam in mari alueum feruet, donec eum ex aduerso littore Istriae eodem impetu profluens Ister amnis excipiat. Hac re per ea loca nauigantibus, quã vtrinque amnes eunt, inter marinas aquas dulcium haustus est. A Pado ad Anconam transitur Rauenna, Ariminum, Pisaurum, Fanestris colonia, Senegallia, flumen Metaurus, atque Esis, & illa in angusto illorum duorum promonteriorum ex diuerso coeuntium, inflexi cubiti imagine sedens, ac ideò à Graiis dicta Ancon, inter Gallicas Italicasque gentes quasi terminus interest. Hanc enim prægressos Piceni littora excipiunt: in quibus Numana, Potentia, Claterna, Cupra vrbes: Castella autem Firmum, Adria, Truentum: id à fluuio, qui præterit, ei nomen est. Ab eo Samnites maritima tenent ad Aterni fluminis ostia. Vrbes Bucara & Histonium. Dauni autem Tifernum amnem, Cliterniam, Larinum, Theanum, oppida: montemque Garganum. Sinus est continuò Appulo littore incinctus, nomine Vrias, modicus spacio, pleraque asper accessu. Extrà, Syvuntum, vel vt Graij dixerunt, Sipyus: & flumen quod Canusium attingens, Aufidum appellat. Post Barium, Egnatia, & Ennio ciue nobiles Rudia: & in Calabria Brundisium, Valetium, Lupia, Hydrus mons,

cum

L A V S E T D I V I S I O .

tum & Salentini campi, & Salentina littora, & vrbs Graia, Callipolis. Hucusq; Adria, hucusq; Italiae latus alterum pertinet. Frons eius in duo quidem se cornua (sicut supra diximus) scindit, caeterum mare, quod inter vtraque admisit, tenuibus promontoriis semel iterumque distinguens, non vno margine circuit, nec diffusum patensque, sed per sinus recipit. Primus Tarentinus dicitur, inter promontoria Salen, & Lacinium, in eoque sunt Tarentus, Metapontum, Heraclea, Croto, Turium. Secundus Scyllaceus, inter promontoria Lacinium, & Zephyrium, in quo est Petilia, Coecinum, Cyllaceum, Mistræ. Tertius inter Zephyrium & Brutium, Consilinum, Cauloniam, Locrosque circundat. In Brutio sunt, Columna regia, Rhegium, Scylla, Taurianum, & Metaurum. Hinc in Thuscum mare deflexus est, & eiusdem terrae latus alterum Terina, Hippo nunc Vibon, Temesa, Clamperia, Blanda, Buxentum, Velia, Palinurus, olim Phrygij gubernatoris, nunc loci nomen, Pæstanus sinus, Pæstum oppidum, Silarus amnis, Picentia, Petrae quas Sirenes habitauerunt. Mineruae promontorium, opima Lucaniae loca, Sinus Puteolanus, Surrentium, Herculaneum, Vesuij montis aspectus, Pompeij, Neapolis, Puteoli, Lacus Lucrinus, & Auernus, Baiae, Missenum, id nunc loci, aliquando Phrygij militis nomen, Cumæ, Linternum, Vulturnus amnis, Vulturnum oppidum, amœna Campania littora Sinuessæ, Liris, Minturnæ, Formiæ, Fundi, Tarracina, Circes domus aliquando Circeij, Antium, Aphrodisium, Ardea, Laurentum. Ostia citra Tiberim in hoc latere sunt. Ultra Pyrgi, Anio, Castrum nouum, Grauisca, Cosa, Telamon, Populonia, Cecina, Pisa, Hetrusca & loca, & nomina. Deinde Luna, Ligurum & Liguria, & Genua, Sabaria, & Albigaunum.

num. Tum Paulon, & Varus flumina, vtraque ab Alpibus delapsa. Sed Varus quia Italiam finit, aliquanto notior. Alpes ipsæ ab iis littoribus longè, lateque diffusæ, primò ad Septentrionem magno gradu excurrunt: deinde vbi Germaniam attigerunt, verso impetu in orientem abeunt, direptisque populis immanibus, vsque in Thraciam penetrant.

ITALIÆ ELOGIUM PLINIA-

NVM, EX LIB. III. CAP. V.

Histor. Nat.

ITALIA omnium terrarum alumna, eadem & parens: numine deum electa: quæ cælum ipsum clarius faceret: sparsa congregaret imperia, ritusque molliret: & tot populorum discordes, ferasque linguas, sermonis commercio, contraheret ad colloquia: & humanitatem homini daret: breuiterque vna cunctarum gentium in toto orbe patria fieret. Sed quid agam? Tanta nobilitas omnium locorum, quos quis attigerit; tanta rerum singularum populorumque claritas tenet. Vrbs Roma, vel sola in ea, & digna tam festa ceruice facies, quo tandem narrari debet opere? Qualiter Campaniæ ora perse, felixque illa, ac beata amœnitas? vt palàm sit, vno in loco gaudentis opus esse naturæ. Iam verò tota ea vitalis, ac perennis salubritas, cæli temperies est: tam fertiles campi, tam apri ci colles, tam innoxij saltus, tam opaca nemora, tam munifica siluarum genera: tanta frugum, & vitium, olearumque fertilitas: tam nobilia pecorum vellera: tot opima tauris colla, tot lacus, tot amnium, fontiumque vbertas, totam eam perfundens: tot maria, portus, gremiumque terrarum commercio patens vndique: & tanquam ad iuuandos mortales ipsos auidè in
mare

LAVS ET DIVISIO.

mare procurrent. Neque ingenia, ritusque, ac viros, & lingua manuque superatas commemoro gentes. Ipsi de ea iudicauere Græci, genus in gloriam suam effusissimum: quodam partem ex ea appellando Græciam Magnam.

P. VIRGILII MARONIS.

Lib. 11. Georg.

Diuisa arboribus patria: sola India nigrum
 Fert ebum: solis est thurea virga Sabais.
 Quid tibi odorato referam sudantia ligno
 Balsamaq; & baccas semper frondentis acanthi?
 Quid nemora Aethiopum molli canentia lana?
 Aut quos Oceano propior gerit India lucos?
 Et gens illa quidem sumptis non tarda pharetris
 Media fert tristes succos, tardumq; saporem
 Felicis mali: quo non presentius ullum,
 Pocula si quando seua infecere nouerca.
 Sed neque Medorum silua, ditissima terra,
 Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus,
 Laudibus Italia certent: non Bactra, nec Indi:
 Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arenis.
 Hac loca non tauri spirantes naribus ignem
 Inuertere, satis immanis dentibus hydri:
 Nec galeis, densisq; virum seges horruit hastis:
 Sed grauida fruges, & Bacchi Massicus humor
 Implere: tenent oleaq; armenta q; lata.
 Hinc bellator equus campo sese arduus infert:
 Hinc albi, Clitumne, greges, & maxima taurus
 Victima, saepe tuo persusi flumine sacro
 Romanos ad templa deum duxere triumphos.
 Hic ver assiduum, atque alienis mensibus est as:
 Bis grauida pecudes: bis pomis utilis arbor.
 At rabida tigres absunt, & saua leonum
 Semina: nec miseros fallunt aconita legentes:

A 3

Nec

ITINERARIUM

Nec rapit immensos orbes per humum, neque tanto
 Squameus in spiram tractu se colligit anguis.
 Adde tot egregias urbes, operumq; laborem,
 Tot congesta manu praruptis oppida saxis,
 Fluminaq; antiquos subter labentia muros.
 An mare, quod supra, memorè, quodq; alluit infra?
 Anne lacus tantos? te Lari maxime, teque
 Fluctibus, & fremitu assurgens Benace marino?
 An memorem portus, Lucrinoq; addita claustra,
 Atque indignatum magnis stridoribus aquor:
 Julia quæ ponto longè sonat unda refluxo:
 Tyrrhenusq; fretis immittitur æstus Aucernis?
 Hac eadem argenti riuos, arisq; met alla
 Ostendit venis, atque auro plurima fluxit.
 Hac genus acre virum, Marsos puberq; Sabellam
 Assuetumque malo Ligurem, Volcosq; verutos
 Extulit: hac Decios, Marios, magnosq; Camillos,
 Scipiadas duros bello, & te maxime Casar,
 Qui nunc extremis Asia iam victor in oris,
 Imbellem auertis Romanis arcibus Indum.
 Salve magna parens frugum, Saturnia tellus,
 Magna virum. tibi res antiqua laudis, & artis
 Ingredior, sanctos ausus recludere fontes,
 A scraumq; cano Romana per oppida carmen.

ITALIAE FIGURA.

Figuram Italiae Plinius, & Solinus similem
 faciunt folio querno: vt longitudine sit am-
 plior, quàm latitudine: in læua se flectens cacu-
 mine: & Amazonicæ figura desinens parmæ:
 vbi à medio excursu Cocynthos vocatur, per
 sinus lunatos duo cornua emittens: Leucope-
 tram dextrâ, Lacinium sinistrâ. Alij verò ti-
 biæ, vel potius integri cruris humani, à coxen-
 dice in imum pedem, effigie Italiam pingunt; de

de quo vide Leandrum in Italia. Cæterum longitudo Italiæ est decies centenorum, & viginti millium passuum: latitudo verò maxima quadringentorum decem millium, inter mare superum, ac inferum, & inter amnes Varum, Arsiamque; media, centum triginta senum, circa urbem Romam ferè, ab ostio Aterni amnis, vsque ad ostium Tiberis, quorum ille mare influit Adriaticum, hic Tyrrenum: minima verò non amplius quadraginta millium, inter portum Magnæ Græciæ, quem Annibalis castra nominant, & mare Tyrrenum. Umbilicus autem Italiæ est lacus Cutilius in agro Reatino, ut vult Plinius, & Varro. Circuitus verò, & ambitus vniuersæ Italiæ, vicies quadragies novies centena millia, in quo tamen non omnes scriptores consentiunt.

R V T I L I I C L A V D I I
N V M A T I A N I.

ITaliam rerum dominam qui cingere visus,
Et totam pariter cernere mente velis:
Inuenies querno similem procedere frondi:
Arctatam laterum conueniente sinu.
Millia per longum decies centena teruntur,
A Ligurum terris ad freta Sicania.
In latum variis damnosa anfractibus intrat,
Tyrreni rabies, Adriaciq; sali.
Quà tamen est iuncti maris angustissima tellus:
Triginta, & centum millia sola patet.
Diuersas medius mons obliquatur in undas:
Quà fert, atque refert Phœbus vterque diem.
Vrget Dalmaticos Eoo vertice fluctus:
Carulæque occiduis frangit Etrusca iugis.
Si factum certâ mundum ratione fatemur:
Consiliumq; Dei machina tanta fuit,

8 I T A L I A E
Excubiis Latiis pratexit Apenninum,
Claustraque montanis vix adeunda viis.
Inuidiam timuit natura, parumque putauit
Arctois Alpes opposuisse minis.
Sicut vallauit multis vitalia membris,
Nec semelinclusit, qua preciosa tulit.

ITALIAE VETERIS MORES,

P. VIRGILII MARONIS.

D Vrū à stirpe genus, natos ad flumina primum
Deferimus, saxoq; gelu duramas, & undis.
Venatu inuigilant pueri, syluasq; fatigant,
Flectere ludus equos, & spicula tendere cornu.
At patiens operum, paruoq; assueti inuentus
Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello.
Omne animum ferro teritur, versaq; inuencum
Terga fatigamus hasta, nec tarda senectus
Debilitat vires animi, mutatque vigorem.
Caniciem galea premimus, semperq; recentes
Connectare iuuat pradas; & viuere rapto.

ITALIAE ORIGO VETVS,

EIVSDEM POPVLORVM

& vrbiū recensio.

Ex Io. Iouiani Pontani Hist. libro sexto.

ITaliam (cui postea vniuersæ nomen est hoc
Inditum, paulatimque prolatum finibus, im-
perioque ab Ionio mari ad Alpes vsque com-
plexum est omnia, quæ supero inferoque ab-
luuntur mari) habere ab initio Umbri: genus
hominum bellicosum, acre, imperii cupidum:
qui que paulatim mediterraneis ac montanis à
locis digressi, mare versus Hadriaticum, fines
protu-

LAVS ET DIVISIO:

protulerint: ipsi reliqui, superstitesque diluui-
 ni, quæ Deucalione regnate in Græcia, ab Aegy-
 ptiis, Græciæque ipsius scriptoribus extriisse
 memoratur. Qua tempestate Atlana absorpta,
 insula rerum quondam in occasu potita, vnde
 etiam nomen pelago inditū, irrumpente Ocea-
 no, mare hoc immissum est mediterraneum,
 quo tunc submersa atque hausta fuere cuncta,
 quibus nunc interiectis, Europa Africaque in-
 ter se, atque Asia distinentur. Fabulosa fanè res
 existimata, propter Poëtarum decantata admi-
 rabiliter ea de re carmina: cæterum quæ nec à
 natura ipsa rerum abhorreat, & Aegyptiorum
 consentiat historiis. Hos ante tenuerant Libur-
 ni partem eam, quæ est ad superi maris sinum.
 Quibus pulsus Umbri armis eam occupauere,
 quæque imperium protulerunt, tractum om-
 nem vocauere Umbriam, viris post oppidisque
 diuturnum ob dominatum maximè frequen-
 tem. Liburnis finitima tenuere Siculi, atque
 Aborigines, gens indigena, vel, vt alij volunt, ex
 Arcadia profecta, duce Oenotro, Lycaonis Ar-
 cadia regis filio, qui postea genti nomen dede-
 rit. Cuius etiam frater Peucetius oram alteram
 superi maris occupauerit, eaque sit ab illo ap-
 pellata Peucetia, quæ antè fuisset Iapygia. Re-
 gum itaque nomen gentis vniuersæ ab Oeno-
 tro cœpit, post quem aliquo interiecto inter-
 uallo Italus & ipse rex iisdem est à populis di-
 ctus. Ab Italo autem & Morges, & Sículus, qui
 à Morgete fratre dissentiens, dedit parentibus
 sibi populis nomen Siculis, perinde vt ab illo
 altero nominati sunt Morgetæ. Atque hæc qui-
 dem omnia multis ætatibus ante obsessum
 Ilium. Hodie quoque post Marforum atque
 Aquilanorum fines est ager, qui Siculorum no-
 men seruat, mutata prima nominis litera, Cicali
 quippe vocantur. Nam & Sicilia insula ex illis

A s dicta,

dicta, ab illiteratis hodiè hominibus Cicilia dicitur, eadem mutata litera. est & vallis item Ciciliana, quæ Præcutinorum est in Vestinis, qui sunt inter Aternum, atque Truentum amnes, quæ regio Piceni quondam fuit: nunc verò est Aprucij. Successit deinceps illis Latinus, belli Troiani temporibus, à quo prisca vocati Latini. Inter Siculos autem atque Aborigines diutiùs certatum quum esset, accessere Aboriginum opibus Pelasgi, quibus è Thessalia pulsus, ad eam quum adnavigassent oram, quæ est proximè Padi fluminis ostia, postque aliquantum temporis eiectione quum inde ab Umbris essent, Aborigines ipsi dedere eis sedes in Reatinorum finibus, eorumque auxilio commixtis viribus, Siculorum res vehementiùs attriuere. Quibus denique attritis, Siculi relictis sedibus, grauissimos post labores ac pericula, in Trinacriam traicere, quam occupatam, suo è nomine vocauerunt Siciliam. Tenuerunt autem in initio Itali, qui ab Oenotriis sunt, Aboriginibusque profecti, quantum interim agri Tiberi continetur, Lyrique fluminibus: eaque prisca fuit Italia, iique Italici populi. Tiberim ultra tenebant tunc Hetrusci, quos Tyrrhenos etiam dictos volunt. Hi paulatim eò potentiaè peruenerunt, vt Umbrorum ipsi imperium deleuerint, omnisque Italia ab exteris nationibus, præsertimque à Græcis, ob illorum potentiam fuerit appellata Tyrrenia. Supra Hetruscos tenuere Ligures, & ipsi antiqua gens, quæque ausa sit venienti in Italiam Herculi ire obuiam instructa acie. Quin etiam quorundam opinio fuit, Aborigines illorum aliquando fuisse colonos. Hetruscos diutiùs imperantes, superatis Alpibus, Galli pepulere vniuerso ex agro, quem ultra Apenninum montem, ac secundum Padum fluium possederant, quorum etiam oppidum

pidum fuit Sena, quæ hodie quoque Gallia agnominatur. Trans Lirim verò, proximisque Liri regionibus, diuersis tamen ætatibus imperitauerunt Ausonij, Opici, Osci, Hetrusci, Samnites, Campani. Ausonij quidem videntur fuisse antiquiores, quàm ut ab Ausone Vlyssis filio nomen acceperint. Nam & partem illam terræ Brutia, quæ est ad mare Ionium, satis constat longè prius vocatam Ausoniam: eamque Ausones primos tenuisse, & mare ipsum Ausonium appellatum: & ut Halycarnassæo placet Dionysio, quod post vocatum est Tyrrenum, ante Oenotri aduentum ab accolis mare dicebatur Ausonium. Opici verò fuere, qui & Ausonij ipsi indigenæ, ut Rutili, ut Volsci. At Osci Padi accolæ, ac pulsi ipsi, suis Opicos è sedibus pepulere: Hos dein Cumani à Chalcide deducta colonia, Hippocle Cumæo & Chalcidense Megasthene ducibus. Hi quum opibus auctoritateque aucti admodum essent, subiecere sibi finitimos populos: omnem post eis agrum ademere Hetrusci, ac variante fortuna, Samnites Hetruscis. Dicti autem Samnites à nostris initio Sabelli, ipsique à Sabinis orti, postquam in Sabinorum nomen transiere; qui antè Oenotrij fuerant, atque Aborigines. Ex iis deinde agris Samnites hos eiecere Campani: quorum princeps fuit vrbs Capua. A Samnitibus quoque profecti sunt Lucani, qui secundum eos, trans amnem Silarum, sedes sibi imperiumque compararunt. Permultis tamen ante Lucanos ætatibus, imperitauerunt ea in regione Pelasgi atque Oenotri: vnde insulæ duæ in Lucanorum mari sitæ, Oenotriæ appellatæ, atque ab Oenotriis orti Itali, Morgetæ & Siculi illis successere: inter quos diutiùs etiam bella gesta: qua è re à Græcis scriptoribus pars ea vocata est Italia. Vltimi autem Lucani à Samnitibus emissi occupa-

cupa-

cupauere regionem, eque ducis nomine voca-
 uere Lucaniam. A Lucanis orti Brutij, pasto-
 ralis initiò gens, suisque ab domibus digressa.
 Post eos quod reliquum est, tenuere Græci ad
 mare Ionium, diuerso tēpore pluribus deductis
 coloniis, in plaga præsertim maritima, Magna
 etiam Græcia olim dicta. Nec tamen defuere è
 Græcis scriptoribus, qui arbitrati sint, oram Ita-
 liæ illam vltimam, que Isthmo contenta penin-
 sulam quasi quandam efficit, Italiam initiò di-
 ctam ab Italo quodam, quem populares, pro-
 pter sapientiæ probitatisque opinionem, quam
 ipse etiam dicendi suauitate concitasset, regem
 sibi constituerint. Satis tamen constat, tum He-
 speriam, tum Ausoniam, ante Herculis in Ita-
 liam aduentum, à Græca præsertim gente vo-
 cari solitam. Hic status penè rerum in Italia
 fuit ante bellum Troianum, & post Aeneam
 atque Ascanium, Albæ regnantem: donec Ro-
 manorum res adoleuere: ipsique tandem Italia
 sunt potiti. Sed vt ad Opicos redeamus, à qui-
 bus Thucydides tradit, Siculos fuisse eiectos se-
 dibus: quòd videlicet Opicorum tunc celebre
 esset nomen: Phlegræus eorum ager fuit, in
 quo plerique volunt gesta, quæ de Gigantibus me-
 morata sunt in fabulis: ab intestinis terre incen-
 diis dictus. Quo in agro principes extitere vrbes
 Cumæ, Puteoli (quæ Græcè est Dicæarchia) &
 Neapolis. Hanc igitur finitimamque oram,
 quæ est ad amnem Lyrim, Vlyssis belliq; Tro-
 iani tēporibus, tenebant Læstrigones, atq; Sire-
 nes: tenuere & Cimmerij, genus hominū furtis
 ac latrocinij affuetum, hi que specus, quam do-
 mos, magis incolebant, deductisque intrinsecus
 sub terram cuniculis diuersabantur. Quumq;
 celebre apud ipsos oraculum esset, fierentque
 Auernum ad lacum sacra in Ditis patris hono-
 rem, in quibus, euocatis manibus, futura nosci-
 taban-

LAVS ET DIVISIO. 15

tabantur, hac ratione multos mortales, qui ad sacra conueniebant, atque ad oraculum consulendum, deprehensos in meatibus locisque subterraneis spoliandi libidine clam obtruncabant: demum scelera eorum deprehensa, ipsi supplicio affecti: sedesque eorum euersæ, ac penitus deletæ. Opicorum insula fuit Prochyta, fuit Aenaria: fuere & Pontia, & Pandateria, & quæ dicta est de Sirenis unius nomine, Parthenope. nam & ab alterius quoque sepulcro Leucosia dicta est, etiam brevis quædam insula, Pestanum contra sinum posita, &c.

ITALIÆ DIVISIO.

Multiplex traditur diuisio Italiæ: sed communissima tamen est illa, quod alia Vetus, alia Noua esse dicitur. Quarum illa à Rubicone fluuiio, vsque ad Siciliam, versus Orientem, & Austrum producitur: hæc verò ad Aquilonem, & Occasum, cis Alpes, & Padum, versus Galliam extenditur: vnde & Gallia Cisalpina, siue Togata cognominata est, quæ Lombardiæ postea nomen, à Longobardorum imperio, adeptæ est. Ea que est duplex, quarum quæ cis Padum est, Cispadana: quæ verò trans Padum, Transpadana appellatur.

ITA-

ITALIAE DIVISIO

CATONIANA, ET SEM-

PRONIANA.

ITA- LIA	Apenni- na, in qua sunt	{	Ligures	{	Montani
			Vmbri		Apuani
		{	Sabini		
			Sabelli		
	{	Hetrufci			
	Cisapen- nina, in qua sunt	{	Ligures	{	Montani
			Lucani		Apuani
		{	Picēri- ni	{	Popu- lonij
			Cumani		Tur- rheni
	Transapennina, in qua est Gallia Cisalpina:	{	Transpadana		
			Cispadana		
	Alpina, quæ Alpes continet	{	Ligurinas		
			Pœninas, inter Pœni- nū, Ocramq. mōtes.		
		{	Taurifanas, ab Ocra, vsque in Histriam.		

ITI-